

Veien til Sulsted Station er ufremkommelig, smal, bugtet — navnlig saa smal, at 2 Vognene ikke kunne passere forbi hinanden — og at der ikke engang har kunnet oprettes et Gæstgiversted eller en Rejsestald ved Sulsted Station, saa lidt besøgt er den. I Thylstrup, ved Bogterhus Nr. 9, er der derimod en stor, velhavende Befolkning, som vil faae godt af Jernbanen. Der er navnlig foruden Bagerier og Kjøbmandsetablissementer en stor Tørveproduktion, og medens den nu maa gaa pr. Næse til Aalborg og Nørrejundby, vilde den herefter komme paa Jernbanen, og der er ingen Tvivl om, at en Holdeplads paa dette Sted vilde betale sig bedre for Statskassen, end Sulsted Station gjør. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag.

Rausen: De Forhandlinger, som ere førte imellem den høitærede Minister paa den ene Side og den høitagede Ordfører paa den anden Side, gibe mig Anledning til at anfille nogle Betragtninger angaaende Bevillingen eller Ifke-Bevillingen til Kanonbaaden Hauch. Jeg tilstaar, at jeg kun kan fremsætte min Mening under den Forudsætning, at jeg har opfattet Diskussionen, Forhandlingerne rigtig. Det forekommer mig da, at der saavel fra den høitærede Ministers som fra den ærede Ordførers Side var nogen Uklarhed tilstede, og at det ikke stod fuldt klart for nogen af Parterne, hvad det i Virkeligheden dreiede sig om. Jeg gjentager og henholder mig til, at jeg kun kan tale efter den Forstaaelse, jeg har faaet. Efter min Forstaaelse var der i Virkeligheden, om just ikke ingen Uoverensstemmelse, saa dog kun en saare ringe Uoverensstemmelse imellem begge Parter. Hvis ærede Medlemmer ville erindre, hvor ofte det Spørgsmaal har været under Debat her i Thinget, om den Kontrol, som blev udført af Kanonbaade, som vare udsendte til Tilsyn med Fiskeriet, blev udført paa rigtig eller urigtig Maade, ville ærede Medlemmer ogsaa erindre, at jeg for min Person mangfoldige Gange har traadt op imod den høitagede Minister, det vil med andre Ord sige, imod den Maade, hvorpaa Kontrollen er bleven udført. Jeg er imidlertid da ved enkelte Leiligheder endog ogsaa bleven imødegaaet af ærede Medlemmer, som selv høre til Oppositionen. Jeg skal saaledes eksempelvis nævne, at noget Saadant, hvis jeg ikke tager feil, fandt Sted under Forhandlingerne angaaende Tilladeligheden eller Utilladeligheden af, at svenske Fiskere kom ind til Bornholm. Jeg hævdede den Gang, at det maatte være rigtigst at bortvise de svenske Fiskere; men der blev da her i Salen gjort gjældende, at

jeg vistnok ikke havde Ret eller ialtfald kun en meget tvivlsom Ret; thi der var, overordentlig Mange paa selve Bornholm, der vare af den Meenelse, at man havde mere Fordel af, at de svenske Fiskere kom ind paa det danske Terrain ved Bornholm, end at de bleve bortviste. Jeg fører netop dette Exempel frem, fordi Farvandet ved Bornholm synes at være et af de mindre Tvistepunkter imellem den ærede Ordfører og den høitærede Minister. I Realiteten stiller jo Sagen sig saaledes. Efter at Kanonbaaden har udført sin Virksomhed i nogle Aar, og der i disse Aar har været anket fra forskjellig Side over, at den ikke har udført det Hverv, som var den overdraget, nemlig nok, har den høitærede Minister idag erklæret, at dens Instrux for Fremtiden skulde lyde paa at bortvise de svenske Fiskere — naturligvis ogsaa de tyske, men det dreier sig jo navnlig om de svenske — fra Sjøterritoriet overalt i hele Danmark undtagen i Drefundet og ved Bornholm. Det er en ikke ringe Indrømmelse, der er gjort fra den høitærede Minister, en betydelig Indrømmelse for Verne, der ligge oppe i Kattegat, idet ærede Medlemmer ville have i frist Grindring de Klager, der ere komne fra Læsø og særlig Anholt over Overtagelse fra svensk Side. Den ærede Ordfører forekommer mig ikke at have opfattet denne Indrømmelse paa den Maade, som han virde. Han indrømmede, at Drefund maa undtages fra den almindelig gjældende Regel om Sjøterritoriet, og der bliver saa kun Bornholm tilbage; men med Hensyn til selve Drefund er der det Uklare, at Betegnelsen Drefund er brugt af Ministeren paa en Maade, af Ordføreren paa en anden. Efter dansk Opfattelse regner man i Reglen Drefund fra en Linie, trukken fra Kullen til et nordligt Punkt paa Sjælland, Gilleleie, og Sønderefter er der efter dansk Sprogbrug i Virkeligheden ingen bestemt Linie trukken. Vi pleie at regne Drefund fra Stevns til Falssterbo, men fra svensk Side regnes Drefund i Reglen fra Falssterbo og nedad Moen til Hjelm's Fyrtaarn, ja Nogle trække Linien helt ned til Gjedser. Naar den ærede Minister altsaa taler om Drefund, gaar han ud fra, at naar han skal forhandle med en anden Part, maa han rette sig efter den Opfattelse, som den anden Part selvfølgelig gjør Fordring paa skal være Basis for Forhandlingerne, og det kan ikke nytte, naar man vil forhandle med en Anden, at man siger, jeg vil kun drive Forhandling paa Basis af, at det, jeg lægger til Grund, og som der skal forhandles om, i Forveien skal være afgjort ved en bestemt Fordring, stillet fra min Side. Jeg indrømmer, at formelt